

DBAMY O PRZYRODĘ

Jestem przyjacielem przyrody

1. Słuchanie wiersza B. Formy „Dzieci dbają o środowisko”.

W zgodzie z przyrodą,
Żyją wszystkie dzieci,
Kochają jasne słońko,
Które na niebie świeci.
Nie łamią gałęzi,
Dbają o rośliny,
Podczas wycieczek do lasu,
Nie płoszą zwierzyny.

Często też dorosłym
Dobry przykład dają –
W wyznaczonych miejscach
Śmieci zostawiają.

2. Rozmowa kierowana na temat wiersza.

Dziecko mówi o pozytywnych zachowaniach, które świadczą o tym, że jest przyjacielem przyrody.

Rozszerzeniem tego ćwiczenia może być stworzenie kodeksu przyjaciela przyrody na podstawie wysłuchanego wiersza. Dziecko samo bądź z osobą dorosłą może narysować pozytywne zachowania w kontekście dbania o przyrodę (np. podlewanie roślin; zakręcanie kranu, segregowanie śmieci). Taką kartkę można powiesić w widocznym miejscu.

3. „Gdzie jest...?” – zabawa matematyczna (kolorowanka przedstawiająca las ze zwierzętami - poniżej).

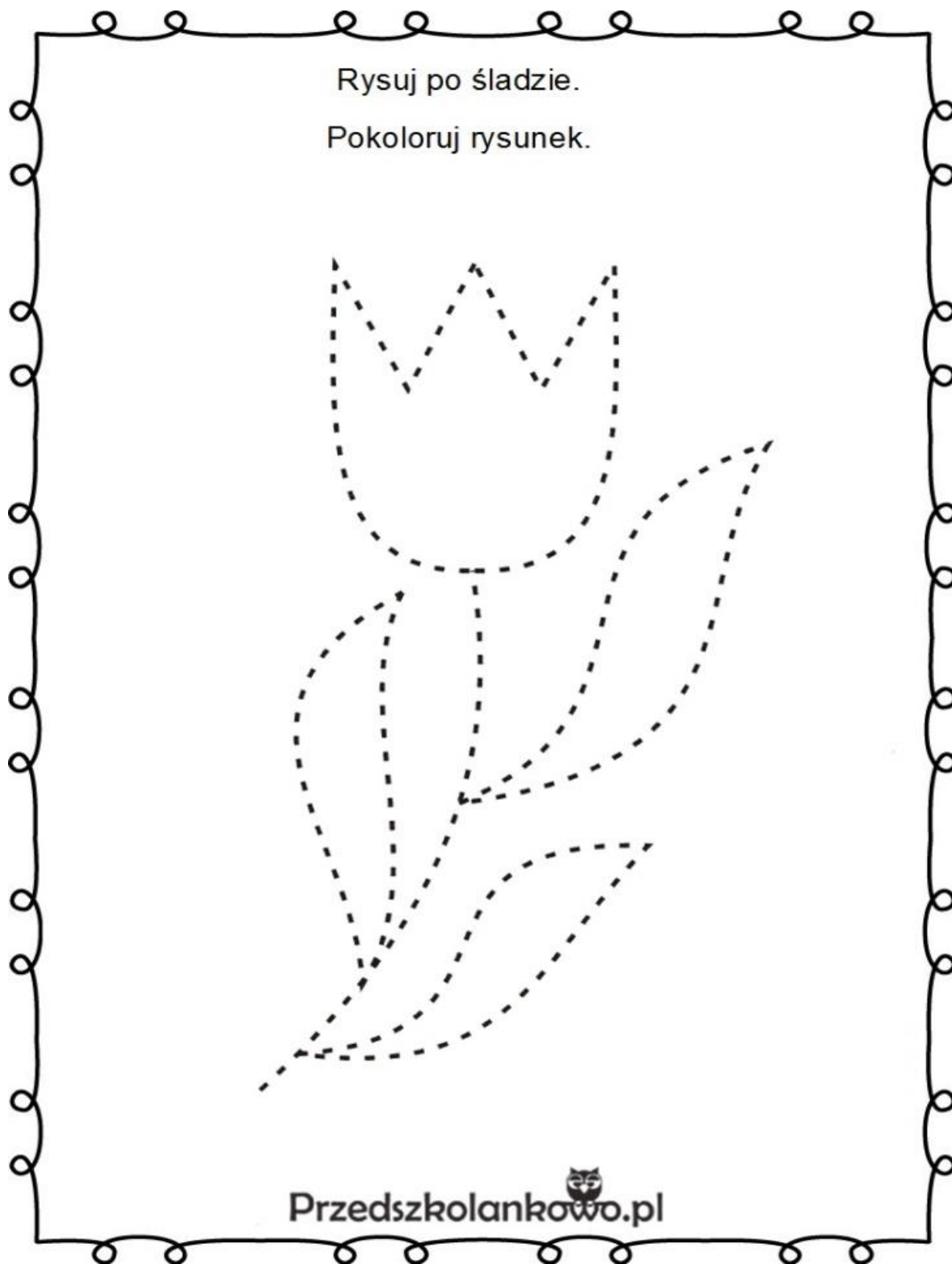
Osoba dorosła pokazuje dziecku obrazek. Prosi aby opisał, gdzie jest jakiś przedmiot/ jakieś zwierzę (np. Gdzie jest słońce? Gdzie jest zając?) Chodzi o to, aby dziecko używało słów określających położenie przedmiotów w przestrzeni (na, pod, itd.). Następnie prosi o policzenie ile jest na obrazku poszczególnych zwierząt.

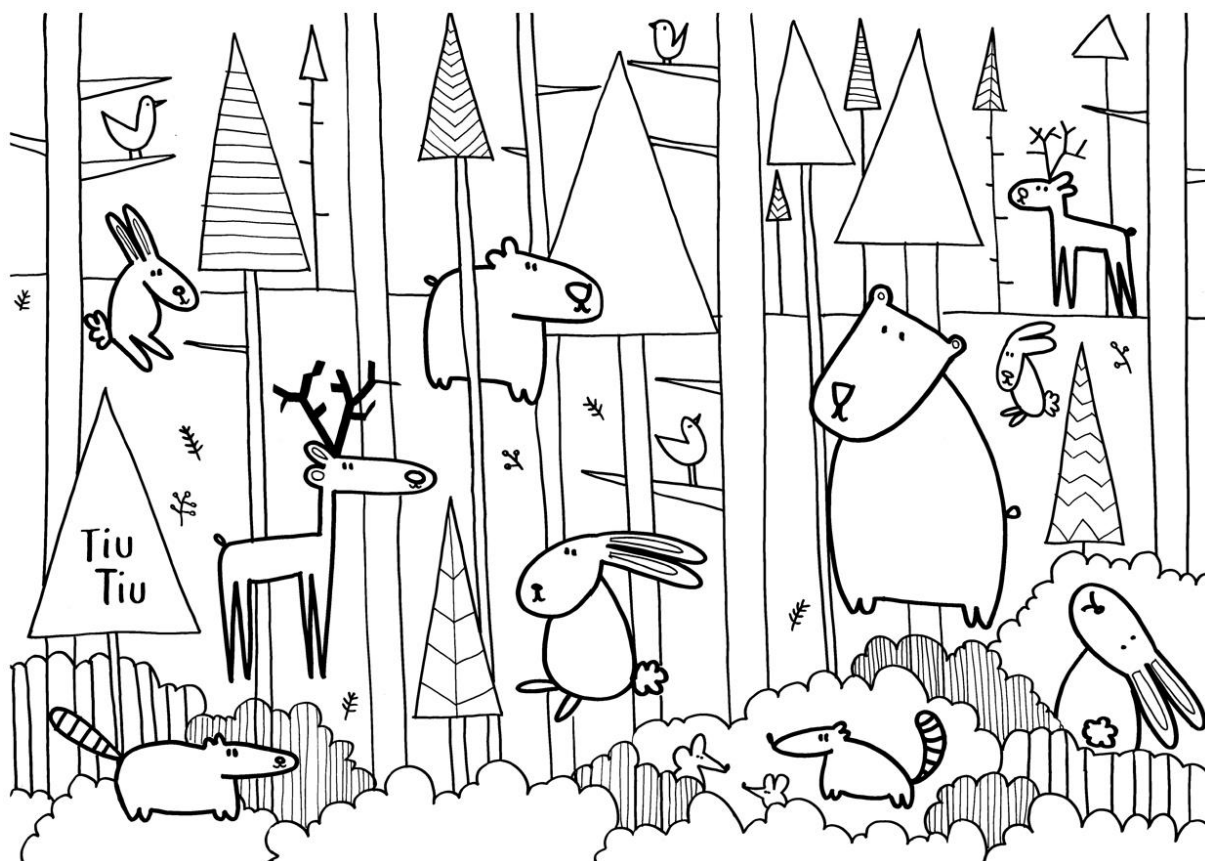
4. „Doniczkowe kwiaty” – zabawa organizacyjno-porządkowa.

Prowadzący kładzie chustę (szalik) na podłodze. Dziecko porusza się wokół szalika na palcach, z wyciągniętymi w górę rękami. Na hasło: „kwiatek do doniczki!” dziecko wskakuje na chustę. Zabawę można powtarzać kilkakrotnie.

5. „Sylaby przyrodnicze” – zabawa polonistyczna. Prowadzący mówi wyrazy, na przykład: zwierzęta, las, śmieci, woda, odpady, zwierzęta, kosz, kwiaty itd. Zadaniem dziecka jest podzielić podane wyrazy na sylaby i klaszcząc policzyć ilość sylab w wyrazie.

6. „Kwiatowe esy-floresy” – zabawa grafomotoryczna (karta pracy poniżej).

***Dla chętnych

„Jak dbamy o przyrodę?” - quiz dydaktyczny

Osoba dorosła mówi zdania, na przykład: w lesie wolno śmiecić; zwierzęta nie czują, kiedy im się dokucza; śmieci powinno się wyrzucać do specjalnych pojemników, a jeśli ich nie ma – do kosza; w lesie wolno krzyżeć itd. Dziecko siedzi na dywanie, potwierdza odpowiedź dobrą wstając i mówiąc: „Tak!”, a nieprawidłową – pozostając w bezruchu i mówiąc: Nie! Dobrze, żeby każda odpowiedź była przez dzieci uzasadniona.

